

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΤΟΣ Γ

ΑΘΗΝΑΙ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1944

ΑΡΙΘ. 44

ΑΔΕΡΦΙΑ, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Για άλλη μια φορά ελευθερώνεται το άθνατο αυτό "Έθνος, από την πιο μαύρη—αυτή τη φορά—την πιο φριχτή, την πιο ανυπόφορη δουλεία που γνώρισε στη δοξασμένη, γεμάτη άγώνες, πανάρχαια ιστορία του.

Κι' η ελευθερία του, βγαίνει και πάλι από τα «κόκκαλα των Ελλήνων τα ιερά», τα κόκκαλα των άδικοσκοτωμένων παιδιών της η των λιονταριών μας που άγόρασαν με το αίμα τους τις ώραιες στιγμές που λυτρωμού που θα ζήσουμε σε λίγο όλοι μας, όταν οι κάμπάνες των εκκλησιών, οι γαλανόλευκες σημαίες, το γιορτερό φως του λαμπρού ελληνικού ούρανο, μας δώσουν την αίσθησι της Μεγάλης Στιγμής.

Είνε αλήθεια, ότι τότε, θα λείπουν από ανάμεσά μας πολλά αδέρφια, πολλά μας παιδιά. Θάνατι η μόνη πίκρα που θα σκιάζει τον ανέφελο ήλιο της ανεκλάητης χαράς, όμως μια σκέψη θα μάς παρηγορήσει. "Οτι χωρίς άγώνες δεν φτάνουν οι λαοί στις στιγμές εκείνες που δημιουργούν το μεγαλείο τους.

Θ' άντηχήση παντού, σε κάθε ελληνική γωνιά μια κραυγή χαρμόσυνη, μια φωνή που θα φέρη το ρίγος της συγκινήσεως και θα δώση το διαμαντένιο δάκρυ στα μάτια που μέχρι τώρα έχυναν μόνον δάκρυα πόνου.

— Χριστός Άνέστη, αδελφοί!

Γιατί θάνατι αληθινό εθνικό Πάσχα αυτό, Πάσχα λαμπρό, γεμάτο φως γεμάτο αίγλη. Θα γιορτάσουν μαζί μας και τ' άψυχα. Λαμπρότεροι θα φανούν στα μάτια μας οι μαρμάρινοι ναοί, που ύψωνται στη δοξασμένη αυτή γωνιά της Γης για να θυμίζουν ποιά χώρα έφώτισε την Οίκουμένη με τον

πολιτισμό πρώτη. Διάφανος και καθαρός ο ούρανος, θα σκορπίση το φως του στις καρδιές μας. Θα είναι, σαν ν' άντικρύζουμε για πρώτη φορά το φως του ήλιου, που τόσα σύννεφα πόνου το σκίαζαν ολόκληρα χρόνια.

"Όλα τα δεινά θάχουν σβύσει. Στερήσεις, πόνοι, φτώχεια, αθλιότητα, η φρίκη της τυραννίας, το θέαμα των μεσαιωνικών μαρτυριών, όλα θ' άνήκουν στο παρελθόν. Κι' ένα μόνον θα μένη: Η άνάμνησι των βαρβαρικών όρδων που πέρασαν από τη χώρα μας για να μάς διδάξουν όχι τον πολιτισμό όπως έταξαν — αν ποτέ ήταν δυνατόν αυτοί να διδάξουν τον πολιτισμό στη χώρα που γεννήθηκε ο Σωκράτης κι ο Άριστοτέλης! — αλλά την πιο σκοτεινή βαρβαρότητα που έχουν να θυμηθούν οι αιώνες. Γιατι, αλήθεια. Μέσα στα τέσσερα αυτά χρόνια η Έλλάδα πρόσθεσε μερικές καινούργιες σελίδες δόξας στη δοξασμένη ιστορία της. Ένώ τα γερμανικά κτήνη, δεν έκριναν άλλο, παρά να κηλιδώσουν και ν' άμαυρώσουν περισσότερο τη βρωμερή ιστορία της φυλής τους.

Αδέρφια! Χριστός Άνέστη!

"Όλοι, «έχθροι και φίλοι, παιδιά και γέροι», όπως λέει ο άναστάσιμος ήχος του Σολωμού, ελάτε

(Συνέχεια εις την 2α σελίδα)

Η «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΗΧΩ»

Η «ΡΙζοσπαστική Ηχώ» μετά την άπελευθέρωσι θα εκδίδεται ως καθημερινή έφημερις, συνελίζουσα τους άγώνες της για την εθνική δικαίωσι και την έξασφάλισι και κατοχύρωσι των λαϊκών δημοκρατικών άρχων για τις όποιες άγωνίσθηκε στα τρία χρόνια της εκδόσεώς της.

ΙΔΟΥ ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΑΙ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Μετά από τόσες θυσίες, τόσους αγώνες, ποταμούς αίματος, φυλακίσεις, διώξεις και στερήσεις, ο Έλληνας Λαός δολοκλήρως εορτάζει σήμερα την λευτεριά του. Άπουσιάζουν και οι κατάπτυστοι προδοταί. Τρέμουν και φοβούνται οι πανάθλιοι τη δίκαμη σκληρή τιμωρία τους. Είνε πολλοί και ο χάρος άνεπαρκής και γι' αυτό συνεχίζουμε τη δημοσίευσι των όνομάτων των.

87) ΛΟΥΪΖΙ ΜΠΡΟΥΝΟ. — Ίταλός την καταγωγή, αλλά Έλληνας την ύπηκοότητα. Έγινε άμέσως από την πρώτη μέρα της κατοχής όργανο των Ίταλων. Άνέλαβε την τροφοδοσία του ίταλικού στρατού, διαδεχθείς την δυάδα Φερλάτο — Πετιχάκη. Έξεβίαζε διά των Ίταλων τους παραγωγούς και εμπόρους, άπεκόμισε δε τερμιστιάν περιουσίαν.

88) ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΟΥΣΟΓΛΟΥ. — Βυρσοδέψης. Διαρκούσης της κατοχής έγινε τυφλό όργανο των κατακτητών και ο μοναδικός τρομηθευτής δεματίων, επίταξων και εκβίαξων τους Έλληνας. Τα κέρδη του άπεκόμισε ύπολογίζονται εις δεκάδας χιλιάδων χρυσών λιρών.

89) ΣΕΡΓΙΟΣ ΚΑΝΑΚΗΣ. — Είνε ο ύπό το ψευδώνυμον Μάρξ Μπλόφορντ χρυπτόμενος μεγαλύτερος των Γερμανών κατάσκοπος, χαφιές και πράκτορ. Άνήκε εις την ύπηρεσίαν άντικατασκοπείας του δόκτορος Μπέικους, η όποία έστεγάζετο κατ' άρχάς μόν επί της όδου Σανταρόζα 3, άκολούθως δε εις την όδον Παμίσιου 6. Ύπηρέτησε τους Γερμανούς με φανατισμό και πίστη πρωτοφανή. Είχε ο ίδιος δεκάδας Έλλήνων εκτελέσει και καταδύσει εκατοντάδας. Έφερε τον βαθμόν του ύπολοχαγού των Σ.Σ. και ύληξε ο κύριος εν Έλλάδι διοργανωτής της γερμανικής ύπηρεσίας άντικατασκοπείας. Ήτο γνωστός ως «Μάρξ ο Κομμουνιστής».

90) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΓΙΟΣΗΣ. — Έργολάβος. Είνε αυτός που έπισκεύασε τις γραμμές των ΣΕΚ που κατέστρεφαν οι άντάρτες. Άνέλαβε και την εκτέλεσι έργων ύψίστης στρατιωτικής σημασίας. Άλέκτησε βίλλαν εις Κηφισίαν και οικίας εις Άθήνας.

91) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΓΚΕΡΤΣΟΣ. — Παλιός των Γερμανών θαυμαστής, είχε από το έτος 1937 ζωγραφίσει τον άγκυλωτό σταυρό εις το αίτηγό του. Διά των συνεργείων του έπισκεύαζε γερμανικά αυτοκίνητα και μηχανήματα άεροπλάνων επί τη λεωφόρου Συγγρού άρ. 90. συνεργαζόμενος με τον τεταρτοαυγουστιανόν Κοζώνην.

92) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΔΟΥΚΑΣ. — Είνε ο περιφημος διεφθαρμένος των Σ.Σ. Έκατοντάδες Έλληνας έξετελέσθησαν από την άμμοβορίαν του. Άπελάμβανε της άπολύτου εμπιστοσύνης των Γερμανών. Πρώ έδδομάδος οί Γερμανοί φοβούμενοι τι

χόν άποκαλύψει τον έξετελέσαν ριφάντες τον από το 3ο πάτωμα της όδου Μέρλιν.

93) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΓΟΥΔΑΣ. — Είνε ο δικηγόρος που άνέλαβε την άρχηγίαν της χαφιεδικής όργανώσεως Ε.Ε.Ε. Χαφιές εκατό τοίς εκατό έξυπνέτησε τον κατακτητή δσον όλίγοι.

94) ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΔΕΝΑΞΑΣ. — Μέγας καραχίς των παρασκηίων, ίδρυσσε μαζί με τους διαβόητους αδελφούς Βομβά από τις πρώτες ήμέρες της κατοχής εταιρίαν, η όποια άνελάμβανε τη έντολή των Γερμανικών Ναυτικών άρχων την άνέλκυσι των βυθισμένων πλοίων και λοιπών ναυαγίων άντι άεροτάτης άμμοβής. Φοβούμενος τη λαϊκή όργη άνεχώρησε με ένα ιδιόκτητο καΐκι του εις την νήσον Ίο, ελπίζων να διαφύγη την τιμωρία.

95) ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ. — Στενόςτατος συνεργάτης του περιφημου Χρήστου Νικολοπούλου της «Δουφτάνσας» και του «Αέριου», ο όποτος εύρίσκειται ήδη φυλακισμένος στας φυλακάς του Βερολίνου για καταχρήσεις, ήτο φανατικός γερμανόφιλος και έγινε ύπουργός του Έπισιτισμού τη αξιώσει των Γερμανών. Ως ύπουργός με την συνεργασίαν του κατακτητή άπεκόμισε τεράστια κέρδη. Με τους Ίταλούς ίδρυσσε την περιφημο Έταιρία Ρητίνας «Ριτσιόρα», μετά δε την κατάρρευση της Ίταλίας έγινε το κάτοχος όλων των μετοχών της. Με την έπιβολή του κατακτητή έσεχώρησε ως την Άγορτική Τράπεζα.

96) ΑΝΤΩΝ. ΣΚΑΣΗΣ. — Άλώ άσήμαντος ώραιοπαθής. Ίταλληλίσκος της Τραπέζης της Έλλάδος έξελίχθη σε παράγοντα πολύτιμο του κατακτητή και κατέλαβε την θέσι του προσωπώρχη. Ήτο φανατικός φίλος και ύπηρετησε με δουλικότητα πρωτοφανή τον Άγχοστίον και τον ήδη φυγάδα Διοικητήν Χατζηκυριάκο.

97) ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ. — Ίατρος, Εδόβιας 27. Είνε ο λαλιότατος όμιλητής του Ραδιοφωνικού Σταθμού από όπου έξύμνη την Γερμανίαν. Ήτο εκ των διευθυνόντων τα Ε.Ε.Ε.

98) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΠΑΚΛΗΣ. — Άπό ήλεκτροτεχνίτης έξελίχθη εκ της συνεργασίας του με τον κατακτητή εις κάτοχον χιλιάδων λιρών Άγγλίας. Με άδειες των Γερμανών μετέφερε τρόφιμα άπό τις έπαρχίες και τα έπωλούσε εις την μαύρη άγορά. Διεργάσθηκε καθημερινώς γεύματα εις Γερμανούς άξιωματικούς.

99) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΙΑΔΗΣ. — Συνεργάστη σκανδαλωδώς με το Γερμανού ταγματάρχου Ροβέρ

Είτε την 3ην σελίδα: «ΘΡΑΚΗ και ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ», άρθρον εκλεκτού συνεργάτου μας.

Τ Α Σ Υ Ν Ο Ρ Α Μ Α Σ

Σκούμπης — Μοναστήρι — Ροδόπη — Δωδεκάνησα — Κύπρος

ΑΔΕΛΦΙΑ! ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

νά δώσουμε τὰ χέρια στην ιερή τοίτη στιγμή που θα κοινωνήσουμε τὴ θεία μετὰ ληψι τοῦ μεγάλου ἀγαθοῦ τῆς ζωῆς, τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Τώρα, μπορέσαμε περισσότερο νὰ ἐκτιμήσουμε τί θὰ πῆ λευτεριά. Γι' αὐτὸ ἡ αἴσθησί της θὰ μᾶς πλημμυρίσει μὲ τὴ χάρᾶ ἐκείνη που φτάνει στὸ ὕψος μιᾶς ὑπερούσιας καὶ ὑπεργήινης ἡδονῆς.

Κανείς ἄς μὴν εἶνε ἀπόβλητος τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀναστάσιμης στιγμῆς. Ἐκτός ἀπὸ ἓνα μονάχα: Ἐκτός ἀπὸ τὸν ΠΡΟΔΟΤΗ.

Ἐκεῖνος που πρόδωσε τὴν Πατρίδα του, ἐκεῖνος που συνεργάστηκε μὲ τὰ βάρβαρα στίφη τῶν κτηνῶν, ἐκεῖνος που δέχθηκε νὰ χύσει ἀδελφικὸ αἷμα γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ γερμανικὰ καθάρματα, πουλημένος στὴν ψυχῇ, γεννημένος προδότης, ἐκεῖνος μόνο, δὲν θὰ ἔχη εἰσιτήριο νὰ μπῆ στὸν Παράδεισο τῆς χαρᾶς μας. Θὰ εἶνε ὁ ἀπόβλητος Ἰούδας, ὁ σκοτεινὸς δαίμων τοῦ κακοῦ καὶ τῆς συμφορᾶς, ὁ ἐχθρὸς τῆς Πατρίδος του, ὁ μητροκτόνος, ἂν ἡ Πατρίδα εἶνε μητέρα. Αὐτὸς δὲν πρέπει νὰ χαρῆ δὲν πρέπει νὰ γελάσῃ, δὲν πρέπει νὰ λερῶσῃ μὲ τὴν παρουσία του τὴν ἀγνότητα τοῦ λευκοῦ καὶ φωτεροῦ πανηγυρισμοῦ μας. Αὐτὸς πρέπει νὰ π ε θ ἄ ν η, κάτω ἀπὸ τὸ δίκαιο χέρι μιᾶς σιδερένιας δικαιοσύνης που μπορεῖ κάποτε νὰ συγχωρῆ τὸν κλέφτη, τὸ φονιά, τὸ ληστή, μὰ τὸν Προδότη τῆς Πατρίδας δὲν τὸν συγχωρεῖ ΠΟΤΕ.

Ἀδέρφια! Χριστὸς Ἀνέστη!

του Ἐμπόγκεν, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀεροδρομίων Χασανίου καὶ Ἑλληνικοῦ. Ἀπὸ ὑπαλληλίσκος τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρίας εὐρίσκειται σήμερα κάτοχος τεραστίας περιουσίας.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΟΓΝΙΕΝΟΒΙΤΣ ἢ **ΚΟΥΚΙΑΗΣ**, (κατοικία οἴδος Κωνσταντίνου (Γέφυρα Βύρωνος). Κάθαρμα, Κατ' ἀρχὰς διεμνηνεύς τοῦ Ναυαρχείου Αἰγαίου καὶ διὰ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας του προήχθη εἰς προμηθευτὴν τοῦ Ναυπηγείου Σκαρμαγκᾶ, πλουτίσας εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Μισέλλην ἀπὸ τοὺς ὀλίγους, δὲν ἄφηκε εὐκαιρίαν νὰ μὴν ὑβρίσῃ δημοσίᾳ πάντα Ἑλληνα.

ΣΗΜ. — Ὁ εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 42 φῦλλον ἀναφερόμενος ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἄς Κων. Πετρόπουλος, εἶνε ὁ Κων. Πετρόπουλος.

Εὐτυχισμένοι ὅσοι τυχαίνει νὰ ζοῦμε τὴν ιερὴ τοῦτη στιγμή. Μὴν πονέσει ὁμως κανεὶς. Γιατί καὶ κάτω στοὺς τάφους που κοίτονται τὰ κόκκαλα ἐκείνων που μὲ τὸ τίμιο κί' ἄθωο αἷμα τους μᾶς χάρισαν τὴ λευτεριά, θὰ φτάσῃ ἡ ἀχτίδα τοῦ ἡλίου τῆς λαμπρῆς αὐτῆς ἡμέρας. Τέτοιας χαρᾶς ἡ ἀχτίδα περνᾷ τὰ σκοτάδια τῶν τάφων, περνᾷ τὰ βασίλεια τοῦ Ἄδη καὶ φτάνει ἐκεῖ που ὑπάρχει ἡ αἰωνία σιγῇ, γιὰ νὰ πῆ μὲ τὸ ξανθὸ φῶς της στὰ πεθαμένα γιὰ τὴν Ἑλλάδα παιδιὰ μας:

— Ἀδέρφια! Χριστὸς Ἀνέστη! Ὁ θάνατός σας, δὲν ἦταν κάτι κοινὸ, κάτι συνηθισμένο. Ὁ θάνατός σας ἔδωσε τὴ λευτεριά σὴ γλυκειὰ σας Ἑλλάδα.

Μητέρες που χάσατε τὰ παιδιὰ σας. Ἀδέρφια που κλάψατε στὸν τάφο τοῦ ἀδελφοῦ σας.

Σκυβουμε μὲ σεβασμὸ μπροστὰ σας.

Ἀγκαλιάστε καὶ φιλήστε τὴ γαλάζια σημαία, τὴ σημαία που ὄναι τὸ σύμβολο τῆς λευτεριάς μας. Καμμιά ἄλλη παρηγοριά δὲν θᾶναι ποτὲ γλυκύτερη γιὰ σᾶς τοὺς πονεμένους. Ἀδέρφια, ἡ Πατρίδα μας ξαναγεννιέται. Καμμιά πράξι βάρβαρη, καμμιά σκέψι βέβηλη ἄς μὴ λερῶσῃ τὴν ιερότητα τῆς Ἁγίας στιγμῆς.

«Ρ. Ο.»

ΟΙ ΗΡΩΙΚΟΙ ΜΑΣ ΝΕΚΡΟΙ

Τις στιγμῆς αὐτῆς τοῦ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ Ἑλλάς δὲν λημονεῖ τοὺς ἡρωικοὺς νεκροὺς της που πέσανε στὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κατακτητῆ καὶ τῶν ὀργάνων του.

Ἐφύονται σήμερον ἐνώπιόν μας ὡς ἱεροὶ βαιοὶ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ κῦπτει ἐπάνω ἀπὸ τοὺς τάφους του. Κῦπτει καὶ θρηνεῖ ἐπὶ τῶν τάφων αὐτῶν ἡ Πατρίς ἀπαρηγόρητος γιὰ τὴν ἀπώλεια τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν της. Πενθεῖ ὁ Λαὸς καὶ ὑπόσχεται πὺς δὲν θὰ λημονήσῃ ποτὲ τὰ αἰμοστάζοντα πτώματά καὶ τὰ θρασυμένα κρανία, δὲν θὰ λημονήσῃ ποτὲ τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἀπανθρωπία τῶν κατακτητῶν.

Ἡ «Ρ. Ο.» ὑπόσχεται σὴ μὴν ἡ τῶν χαμένων παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος πὺς ποτὲ δὲν θὰ λημονήσῃ τὰ ἐγκλήματα τῶν Ἰταλῶν, Γερμανῶν καὶ Βουλγάρων. Ἡ λημοσύνη θὰ ἦτο ἐγκλημα κατὰ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ἡ συγγνώμη

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΣ

Ἡ «Ριζοσπαστικὴ Ἠχώ» δημοσιεύει εὐχα: ἰσως τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἐγκρίτου κοινοβουλίου γραφέν εἰδικῶς δι' αὐτὴν.

Τὸ μέγα καὶ ἱερὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος ἐχρησίμευσε εἰς τὸ παρελθόν ὡς προύργιο καὶ σύμβολο πολιτικῆς βίας.

Ἡ ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος ἐγκαθιδρυσθεὶς δικτατοριῶν, ὡς τὸ ὄτιμο φασιστικὸ καθεστὸς τῆς 4ης Αὐγούστου, διεμορφώθη σὲ πολιτικὴ σχολὴ καὶ ἔγινε πρὸς γραμμα μιᾶς τάξεως πολιτῶν που ἀπέβλεψαν καὶ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐγκαθιδρυσθεὶς ἀνελευθέρων πολιτευμάτων. Αἱ πολεμικαὶ ὁμως περιπέτειαι τὰς ὁποίας διῆλθε καὶ αἱ ἀτυχία που ἔδοκίμασε κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ἡ Ἑλλάς ὑπῆρξαν—δύναται τις νὰ εἴπῃ—τὸ ἄστρο που ἀυλάκωσε τὸν ξηρὸν ἀγρὸν καὶ τὸν ἐκαλλιέργησε γιὰ ν' ἀποδώσῃ καλλιτέρεους σκοπούς. Αἱ ἐθνικαὶ συμφοραὶ ἐπροκάλεσαν ψυχολογικὴν ἀνατροπὴν καὶ προήγαγον τὴς πολιτικῆς ἀντιλήψεως τοῦ λαοῦ. Καὶ οὕτω ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀντελήφθη καὶ κατενόησε καλῶς ὅτι ἡ ἰδέα τῆς Πα-

τρίδος δὲν εἶνε πλέον ὅπως ἄλλοτε τὸ ἡφαίστειο ἐπὶ τοῦ συγκεκαλυμένου κρατήρος τοῦ ὁποίου ἐκάθηντο ἐκάστοτε ὀλίγοι ἸΣΧΥΡΟΙ, οὔτε ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη εἶνε εὐθαιρεσία ὑποκειμενικαί. Ἡ Πατρίς ἔπαυσε νὰ εἶνε παραλογισμὸς. Καὶ ἔγινε λογικὴ. Ἡ Πατρίς ἔπαυσε νὰ εἶνε τυραννία καὶ κεκηρυγμένος ἡ ἀκήρυκτος ἐμφύλιος σπαραγμὸς.

Πατρίς ἔγινε τὸ ἐλεύθερο πολίτευμα. Πατρίς εἶνε ἡ ἀντικειμενικὴ συστηματοποίησης τῆς ἀγάπης τῶν πολιτῶν πρὸς τὴν χώρα τῶν, πρὸς τὸ παρελθόν αὐτῆς καὶ πρὸς τὸ μέλλον της. Καταπάτησις ἐπομένως τῶν λαϊκῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν καὶ ἐλευθεριῶν οὐδέποτε ἐπιτρέπεται, οὐδὲ δικαιολογεῖται μὲ τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος.

Καὶ Πατρίς ἀνύπαρκτος δὲν γεννᾷ οὔτε ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥΣ, ΟΥΤΕ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ, ΟΥΤΕ ΣΕΒΑΣ, οὔτε ἀγάπη, δηλαδὴ κανένα ἀπὸ τὰ ἔμφυτα ἐκείνα πατριωτικὰ αἰσθήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θεμελιούνται Πατριῶδες ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΟΙ. Χ.

ΟΙ ΚΑΠΑΤΣΟΙ

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ κρᾶτις τῶν Ἑλλήνων νομικῶν κατηγορεῖ διὰ τοῦ ἄρθρου του αὐτὴν τὴν στάσιν τῶν προσώπων ἐκείνων, οἱ ὁποιοὶ ἐνῶ δὲν πιστεύουν σὲ τίποτε, ἐμφανίζονται ὡς ὀπαδοὶ καὶ διασῶται ἰδεολογίῶν.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορά διέλαμψε ἡ νεοελληνικὴ κουτοπονηρία, τὴν ὁποίαν, λογιολογίζοντες καὶ μὴ, ὀνομάζοντες ἀθάνατον δαιμόνιον τῆς φυλῆς. Ἰδοὺ λ. χ. ὁ κνον τῆς μαστιζούσης τὸν τόπον ἀπὸ μιᾶς εικοσαετίας ἐπιτελιδικῆς, ἐπέζητησε καὶ ἐπέτυχε νὰ σφηνωθῇ, σωρηρὸν καὶ ἀδιακρίτως, εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἀνωτάτους ἐταιρίας καὶ ἰδιαιτέρως τὰς τραπεζικὰς, ὑπὸ τὸν εὐχρον τίτλον τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἰσπράττῃ καθ' ὅλον τὸ διαρρηθὸν καὶ μέχρι τῆς Κατοχῆς διάστημα, ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτὴν καὶ ἡμεῖς δὲν ἠξεύρομεν πόσα κατὰ μῆνα, πάντως ὁμως πολὺ περισσότερα τῶν ὄσων, κατὰ τὸ ἰσόχρονον διάστημα, εἰσέπραξεν λόγῳ μισθοῦ τὸ σύνολον τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ ἀνώτατον ἡμῶν Δικαστήριον, τὸν Ἄρειον Πάγον, δικαστῶν, συνυπολογιζόμενων καὶ τῶν ὑπαλλήλων του.

Ἡδὴ ὁ κ. Γεώργιος Σημίτης ἀλλάσσει διὰ μιᾶς πορείαν. Ἀντιλαμβάνεται, ὅτι τὸ καθεστὸς τῆς ἐμπίσθου ραστώνης, τοῦ ὁ-

πρὸς τοὺς ἐγκληματίας ἀνατρέπει τὸ Δίκαιο.

Ἡ «Ρ. Ο.» κῦπτει σήμερον πρὸ τῶν τάφων τῶν ἡρωικῶν νεκρῶν τῆς λευτεριάς καὶ καταθνήτει τὸν στέφανον τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς αὐτοὺς που ἔπεσαν γιὰ τὴν τιμὴν, τὸ Δίκαιο, τὸν Ἀνθρώπισμο, τὴ λευτεριά καὶ τὴν Ἑλλάδα.

ποίου καὶ χθὲς ἀκόμη ἦτο αὐτὸς ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ὁ ἐκλεκτός, βραῖνε βιάως πρὸς τὴν δύσιν του. Καὶ ὁ ὑπερέξυπνος κ. Γ. Σημίτης κάμνει τί; Ἀπλούστατα: Ἐγκαταλείπει οἰκεία θελήσει, ὡς ἀφίνει νὰ πιστευταί, τὰ ὄχυσά του, θέλομεν, νὰ εἴπωμεν τὰς παντοειδεῖς θέσεις του καὶ μεταπηδᾷ εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅθεν, καθὼς τὸν συμβουλεύει ἡ ἀλάθητος ἀσφρησίς που φαίνεται ἐγγίζουσα τοῦ κρατοῦτος οικονομικοῦ συστήματος ἢ ἀνατροπῆ. Γίνεται λοιπὸν ὁ κ. Γεώργιος Σημίτης—κρατηθῆτε καλῶς εἰς τὸ κάθισμά σας—κοινοκτῆμων. Καὶ καθόλου ἀπίθανον, ὄψιας γενομένη, νὰ τὸν ἴδωμεν καὶ μετ' οὗ πολὺ κομισάριον, ἀπαγγέλλοντα ἀπὸ ὑψηλοῦ βήματος τὸ ἀνάθεμα τοῦ συγκεντρωμένου κεφαλαίου, δι' ὅσα ἀνδρία καὶ εὐδεχθῆ ἔξυφανε τοῦτο εἰς βάρος τοῦ βιοπαλαίοντος λαοῦ! Ἄλλ' ἄς μένει ἡσυχος ὁ κ. Γ. Σημίτης. Ἡ εὐφροσύνη, εἰς τὸν τόπον μας, δὲν εἶνε προνόμιον τῶν ὀλίγων. Ποῖος λίγο ποῖος πολὺ, ὅλοι οἱ Ἑλληνας εἰμεθα ἔξ ἴσου ἐκ τῆς φύσεως προικισμένοι μὲ τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς ἐξυπνοκουταμάρας, τοῦ ὁποίου τόσον βασιλιῆ χρῆσον ἔκαμεν ὁ κ. Γ. Σημίτης κατὰ τὸ πρόσφατον καὶ τὸ ἀπώτερον παρελθόν. Τὸν γνωρίζομεν καὶ μᾶς γνωρίζει. Δὲν μᾶς διαφεύγουν τὰ πανουργήματά του, εἴτε φέρει τὴν ψευδεπίφανον τοῦ πάσχοντος ἀσπυ, εἴτε παρίσταται ὡς προσωπιδόφορος ξένης πρὸς τὰ ἀρχὰς του ἰδεολογίας. Ὁ κ. Γεώργιος Σημίτης εἶνε κάθαρμα. Ὅπως καθάρματα κακοῦ ποιοῦ εἶνε καὶ ἡ συναμοταξία τῶν ὑπερεξυπνῶν, ὅσοι ἀφοῦ συνέφαγον καὶ συνεκτόρισαν μέχρι σκασίματος

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

ΕΣ ΚΟΡΑΚΑΣ...

“Ας πάνε από κει που ήλθαν οι κατάρτοι αυτοί στρατιωτικοί αλή-ται του κόσμου. Είς τον δρόμον που αφήνουν πίσω τους, μιά πλατεία κόκκινη από το αίμα που ρούφηξαν γραμμή, μαρτυρεί πώς επέρασαν.

Τ’ άγροια αυτά, που θάπρεπε σάν άγγέλη νά ζούν μέσ’ τιά χιόνια μαζί με τους λύκους, σέ καμιά κωνονία ανθρώπων δέν έχουν πιά θέσι.

Έσπάραξαν, όχι μόνο τά πτώμα-τα συνανθρώπων, έσπάραξαν βα-θειά και τίς ψυχές μας. Σπαρα-γμός, είνε ή λέξις που με τά ματω-μένα ψηφία της γράφεται στό σκο-τεινό σύννεφο που τους άκολουθεί.

Ές κόρακας...

Ο στεναγμός που αφήνει ό πόνος τόσο θυμάτος, άς τους μεταβάλη τή ζωή τους σ’ επίγειο μαρτύριο...

“Ας μη θρηή ησυχία ή κολασμένη των συνείδησι. Η σταύρωσις τόσαν και τόσαν άθών άς μείνη κατάρα στην γερμανική τους γενεά. Ές κόρακας... άνάνδρου και δολοφό-νοι.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Τό έπαναλαμβάνομεν και πάλιν διά τελευταίαν όμωσ φοράν. Ουδέ-μία επανόρθωσις ή διόρθωσις θά γί-νη εις τά όνόματα των προδοτών που δημοσιεύομε. Έπιτροπή από άρμόδιους έλέγχει επί τή βάσει ά-διαφεύστον στοιχείων τή δράσι αυ-τών που πρόδωσαν τήν Πατρίδα τους και μόνον άφού συγκεντρώσει άδιάσειστα στοιχεία της δράσεως ενός εκάστου προβαίνει εις τήν δη-μοσίευσιν των όνομάτων. Δηλούται επίσης ότι ουδεις παρουσιάζομενος ως εκπρόσωπος της “ΡΟ” αντιπρο-σωπεύει αυτήν προκειμένου περί της αναγραφής ή ού των όνομάτων του μαύρου καταλόγου των προδοτών.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΩΝΙΣΤΑΣ

Η “Ρ.Ο.” σήμερα που πραγματο-ποιούνται οι πόθοι όλων των Έλλή-νων και ή “Ελλάς έλευθεροΰται από τό βάρβαρο ζυγό, στέλνει άδελφι-κό χαίρεισμό σ’ όλους τους συνα-γωνιστάς του ώραίου γιά τή λευτε-ριά άγώνος. Κοινοί άγώνες, κοινοί πόθοι και επιδιώξεις μās ήνωσαν ό-λους σφιχτά και στερά σάν πραγμα-τικά άδελφια.

Η “Ρ.Ο.” ποτέ δέν θά λησμονήση τους ήρωικούς συναγωνιστάς της.

επί δύο ή τρία έτη, έν σφιχτώ έναγκαλισμώ με τον κατακτη-τήν, ήνοιχθησαν έγκαίρως εις τό πέλαγος διά να εύρεθούν, ως πράγματι εύρίσκονται, σήμεραν, επί Αιγυπτιακού εδάφους άσφα-λείς, ως έν τή άπεράντω άφελ-εία των πιστεύουν από πάσης έντεόθεν ένοχλήσεως. Και αυτοί και εκείνος—ό κ. Γ. Σημίτης—και οι όμοιοί των, έχουν άνοι-κτήν τήν μερίδα των εις τά μαύ-ρα κατάστιχα της τετραετίας. Η ήμέρα της εκκαθαρίσεως δέν είνε μακράν.

Μή καταστρέφετε τό φύ-λο αυτό. Δίδετε τό στους γνωστούς σας. Κάθε φύ-λο πρέπει νά διαβάζεται από πολλούς.

ΜΕ ΑΝΕΙΘΗΛΩΝ ΜΕΛΑΝΗΝ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

ΕΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

Η «Ριζοσπαστική Ηχώ» είνε έξαι-ρητικά έντυχής δημοσιεύουσα ση-μερα τό κατωτέρω άρθρον, γρα-στήν, κατόχου δέ υπέρ πάντα άλλων άρίστων της γραφίδος χειρι-στών, κατόχου δέ υπέρ πάντα άλλων του ζήτηματος που διαπρα-γματεύεται.

Με την είσοδον των ρωσικών στρατευμάτων εις τήν Βουλγαρίαν έλύθη και ό γλωσσοδέτης των Βουλ-γάρων πολιτικών, οι όποιοι και ή-χισαν ήδη νά πιπιλίζουν εις τό στό-μα των τήν τόσον γνωριμύον τον μα-κεδονικήν καραμέλλαν. Και τους ήκούσαμεν τελευταίως νά όμιλούν περί των «τυχών του Μακεδονικού λαού» και νά διατυπώνουν αξιώσεις και επί της Θράκης, ως νά επρό-κειτο περί χωρών άγνωστων εις τον κόσμον, αι όποια πρόκειται τώρα μόλις νά καθορίσουν τά της τύχης των. Δέν πρόκειται, φυσικά, νά τους παρακολουθήσωμεν εις τάς φλυα-ρίας των, διότι αυτός είνε ό αντι-κειμενικός των σκοπός, νά δημιουργήσουν και εκμαιεύσουν συζήτησιν περί Μακεδονίας και Θράκης, ή ό-ποια έχει έπιλυθή πρό πολλού όπως επίσης έχει έπιλυθή και τό ζήτη-μα του Αιγαίου, επί των όποιων κά-θε συζήτησις είνε πλέον άπαράδε-κτος εκ μέρους του Έλληνισμού.

Η θέσις δέ της Μακεδονίας και της Θράκης δέν έρρηθισθη μόνον διά της τύχης των όλων κατά τήν διάρκειαν τριών πόλεμων, αλλά πε-ρισσότερον — και αυτό έχει σημα-σίαν — διά της διαπιστώσεως των άπαραγράπτων έλληνικών δικαιώμα-των επί των δύο τούτων επαρχιών. Η Έλλάς διαθέτει πράγματι και παρουσίαν εις τά συνέδρια της ει-ρήνης τίτλους επί της Μακεδονίας και της Θράκης, μεταξύ των όποι-ων είνε και τό πρωτόκολλον του 1911, που υπεγράφη εν Κωνσταντι-νουπόλει, μεταξύ των Έλλήνων και των βουλγάρων βουλευτών εν τή Όθωμανική Βουλή κατ’ έξουσιοδότη-σιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της βουλγαρικής Έξαρχίας, ως και έγκρίσει των Κυβερνήσεων Έλ-λάδος και Βουλγαρίας.

Ητο ή εποχή του διωγμού των χριστιανικών φυλών εν Τουρκία εκ μέρους του νεοτουρκικού Κομτατού. Υπό τήν καθοδήγησιν φωτεινών δι-ανοιών, ως ό Ίων Δραγούμης, οι Έλληνες βουλευτά, συγκροτήσαν-τες έθνικήν κοινοβουλευτικήν ομάδα συνέταξαν και υπέβαλαν εις τήν τουρκικήν Κυβέρνησιν μαχρόν υπό-μνημα, διά του όποιου διεξεδίκουν υπέρ όλων των χριστιανικών έθνικών της Αδτοκρατορίας ώρισμένα δικαι-ώματα και συγκεκριμένως διοικητι-κάς, εκπαιδευτικάς και εκλογικάς με-τάρρυθμίσεις, διά των όποιων επε-διώκετο ή κατασφάλισις της έθνη-κής των αυτονομίας και αυθυπαρξί-ας. Τό διάβημα τούτο, αλλά και ή όλη δράσις της ελληνικής ομάδος είχαν προκαλέσει τήν προσοχήν των άλλων έθνικοτήτων και ήρχισε τότε ή έρωτοτροπία της βουλγαρικής Έ-ξαρχίας προς τό Πατριαρχείον και των βουλγάρων βουλευτών προς τήν Έλληνικήν ομάδα. Τό σύνθημα ύ-περ, της προσεγγίσεως Έλλήνων και Βουλγάρων εν Τουρκία εδόθη από τον βούλγαρον Έξαρχον Ίω-

σήφ διά δηλώσεών του άρχικως προς τον Νέον Έλευθερον Ύπτον της Βιέννης και εϋθς άμέσως διά της «Προόδου» Κων)πόλεως του Κ. Στανουδή και διά μακροτάτων δη-λώσεών του προς τον τότε συντά-κτην της κ. Ν. Ζαριφην. Ο Έξαρ-χος, κηρυχθείς ανεπιφυλάκτως ύ-περ της συνεννοίσεως των δύο έ-θνικοτήτων, καθώριζεν εις τάς δη-λώσεις του και τον τρόπον, κατά τον όποιον θά έξησφαλιζέτο άδιατά-ρακτος ή συνεργασία των. Επρό-τεινε τήν διαίρεσιν της Μακεδονίας εις σφαίρας έπυροθής μεταξύ Πα-τριαρχείου και Έξαρχίας, κατά τον καθορισμόν δέ των ζωνών τούτων — εκ μέρους αυτού του Έξάρχου — προέβαλλεν άνάγλυφος ή έλλη-νική μορφή της Μακεδονίας και Θράκης.

Συντριπτικώτερον όμως είνε τό πρωτόκολλον του 1911, τό υπογρα-φέν υπό των Έλλήνων και Βουλ-γάρων βουλευτών της Όθωμανικής Βουλής. Δι’ αυτού καθωρίζοντο κοι-νή συνεννοήσι αι βουλευτικά έδραι εκάτέρας των έθνικοτήτων εις τήν τουρκικήν Βουλήν, βάσει της κατά περιοχάς πυκνότητος του πληθυσμού της. Ωριζε λοιπόν τό πρωτόκολλον εκείνο ως εξής τον αριθμόν των έ-δρών. Εν Θράκη: Έπτά ελληνικά έδραι έναντι μιας βουλγαρικής, διά τον υποψηφιόν της οποίας άπτητέο προηγουμένη συναίνεσις της έλλη-νικής βουλευτικής ομάδος. Εκτός τούτου ώρίσθησαν διά τους Έλλη-νας και τρεις έδραι εν Κων)πόλει. Δηλαδή διά τήν Θράκην οι Έλλη-νες έλάμβανον 10 έδρας βάσει της πυκνότητος του πληθυσμού των και οι Βούλγαροι μίαν, και αυτήν με ελληνικόν χρίσμα. Εν Μακεδονία: Όκτώ ελληνικά έδραι άπέναντι 3 βουλγαρικών. Τήν τελευταίαν στι-γμήν ό αριθμός των βουλγαρικών έδρών εν Μακεδονία ηϋξήθη κατά δύο εις βάρος των Σέρβων, από τους όποιους αφηρέθη μία έδρα και εις βάρος των Τούρκων, από τους όποιους επίσης αφηρέθη μία έδρα. Ητοι όκτώ ελληνικά έδραι άπέναν-τι πέντε βουλγαρικών, εκ των όποι-ων αι δύο χωρίς βουλγαρικήν εκλο-γικήν βάση. Η κατανομή των έ-δρών εγένετο επί τή βάσει επισή-μων και έγκύρων στατιστικών, ά-ναγνωρισθεισών παρ’ εκάτέρας των κοινοβουλευτικών ομάδων και τό πρωτόκολλον υπεγράφη, άφού προ-ηγουμένως ένεκρίθη και από τάς άρ-μοδίας κυβερνήσεως, ως και από τάς ανωτάτας έθνικάς και πνευμα-τικάς αρχάς των εν Τουρκία Έλ-λήνων και Βουλγάρων, τό Πατριαρ-χείον και τήν Έξαρχίαν.

Αυτή ήτο ή αναλογία μεταξύ έλ-ληνικού και βουλγαρικού πληθυσμού εις τήν Μακεδονίαν και τήν Θρά-κην πολύ πρό των βαλκανικών και των παγκοσμίων πολέμων, άναγνω-ρισθείσα διά της υπογραφής των πλέον έγκύρων κατά τήν εποχήν έ-κείνην έθνικών των αντιπροσώπων και παρ’ αυτών των Βουλγάρων. Η αναλογία αυτή έλήφθη ύπ’ όψιν και κατά τά διάφορα συνέδρια ειρήνης, κατά τά όποια εκρίθη οριστικώς ή τύχη της Μακεδονίας και της Θρά-κης, πρίν άπολεσθί τό ανατολικόν τμήμα της τελευταίας διά της ή-της τοΰ 1922. Και αι υπογραφαί

PENNIES

Είς ένα σχολείο της Γερμανίας ό καθηγητής ήρώτησε τους Γερμανό-παιδας. «Και ποιος μεταξύ των συγχρόνων Γερμανών είνε ό άθάνα-τος;» Ένας από τους μαθητάς ά-παντά: «Ο Γκαίτε». «Ο Γκαίτε δέν είνε σύγχρονος, παιδί μου. Άλ-λος...» Τότε ένας μικρός άδύνατος των τελευταίων θρανίων πετάγεται: «Ο Χίτλερ;» Ο μικρός οδηγείται τότε κοντά στον μαυροπίνακα και παρουσιάζεται ως τό υπόδειγμα του καλού Γερμανόπαιδος. «Εϋγε, παιδί μου, λέει ό καθηγητής. Λέγε μας τώρα γιατί ό Χίτλερ είνε άθάνατος. Γιατί τόσα χρόνια τώρα ό μα-μπάς γυρίζει κάθε βράδυ στο σπίτι και λέει. Μα επί τέλους δέν πεθαί-νει αυτός ό Χίτλερ; Και βλέπω πώς δέν πεθαίνει.» Όλη ή τάξις και ό καθηγητής έγέλασαν με τήν καρ-διά τους.

Και άλλο ένα: Ο Χίτλερ περιπα-τών μιά χειμερινή νύκτα ινκόγνωτο στους δρόμους μιάς γερμανικής πό-λεως, κατελήφθη υπό βροχής και εκτύπησε τήν πόρτα κάποιου ιδρύ-ματος.

— Ποιός εισθε; έρωτούν από μέ-σα.

— Ένας πολίτης, απήντησε ό Χίτλερ, ζητών στέγη.

— Μα έδώ, Χριστιανέ μου, άπε-κρίθη ό φύλακας, είνε φρενοκομείο. Δέν επιτρέπεται ή είσοδος.

— Είμαι ό Χίτλερ, επέμεινε ό Φύ-ρερ έπιτακτικώς.

— Α, τότε περάστε, ειπε ό φύ-λαξ.

— Πολλοί έρωτούν. Τι γίνεται ή Τζιορνάλε ντ’ Ιτάλια, ό Γκά-ύντα, ή Τόμορο, ό Πράσκα, ό Σοντιού. Είς τό άνήσυχο αυτό ερώ-τημα ένας εξωπτος γαβρίας απήτη-σε: «Καλά, ευχαριστώ».

ΕΛΛΗΝΕΣ!

Μή λησμονήτε τους ήρωικούς νε-κρούς μας που πότισαν τήν Έλλη-νική γή πολεμώμενοι γιά τήν τιμή και τή λευτεριά της Ελλάδος.

— Μή λησμονήτε τήν άνανδρη και δολοφονική επίθεσι της Ίταλί-ας, τας όμιλήτας και τήν άπανθρω-πία των Βουλγάρων και τή κτηνω-δία των Γερμανών.

— Τό σύνθημα σας πάντοτε: Έλληνες, πάντοτε Έλληνες, μό-νον Έλληνες!

Ο ΕΠΙΣΤΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΚΑΊΡΟΝ. — “Όσο πλησιάζ-ει ή ήμέρα της άπελευθερώσε-ως της Ελλάδος, τόσο και έν-τεινεται ή πλήρης έτοιμασία των βουλευτών που ή άποστολή ή ΟΥΝΡΑ στην Ελλάδα. Ηδη εις τους λιμένες της Αιγύπτου ά-ναμένουν δεκάδες άεροπλοίων πλη: η τροφίμων ειδών ρουχι-σμού και φαρμάκων, έτοιμα ν’ άποπλεύσουν διά τους ελληνι-κούς λιμένες. Έντός 48 ώρων υπολογίζεται ότι ή πρωτεύουσα της Ελλάδος θά έχη έφοδιασθή με όλα τά άπαραίτητα διά τους κατοίκους της ειδή.

των Βουλγάρων εις τό ιστορικόν πρωτόκολλον έχουν τεθή με άνεξί-τηλον μελάνην, δυστυχώς διά τους Γεωργήφ και Καζάσφ και τους άλλους φωνακλάδες της Σόφιας. Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ " ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΑΥΤΟ ΧΩΡΟ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ Η ΕΛΛΑΣ "

Ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς συναδελφώσεως τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν τὴν ὁποίαν ἐνεσάρκωσε καὶ πάλιν κατὰ τὸν παρὸν πόλεμον ἡ Ἑλλάς καὶ τὴν ὁποίαν διεφύλαξε εἰς τὰ στήθη τῶν παιδιῶν τῆς καὶ εἰς τὰ ξύλινα τεῖχη τῆς Μεσογείου, ξαναζωντανεῖ καὶ γιγαντώνεται καὶ διὰ στόματος τῶν παιδιῶν τῆς ὡς ἡριδλεκτός

φωνὴ ἀκούεται ἀπευθυμένη πρὸς τοὺς συμμάχους λαοὺς καὶ ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐδῶ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀκροπόλεως θάλλει ἡ ἱερά ἐλαία, τὸ σύμβολον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐργασίας καὶ εἰς τὸ στάδιον τῶν Δελφῶν ἀναμένεσθε σεις ὅλοι οἱ ἀμφικτύονες, σεις ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν

συμμάχων λαῶν ποὺ ἠγωνίσθητε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην τῶν ἐθνῶν, ἐδῶ ὅλοι μαζί, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τὴν αἰωνίαν ἐλληνικὴν ἰδέαν, τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν σύγχρονον διὰ νὰ ἀνοικοδομήσωμεν τὸν νέον κόσμον, ὅστις θὰ εἶνε ὁ κόσμος μας, ὁ κόσμος τῆς ἀγάπης, τῆς ἐ-

λευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἡ Ἑλλάς σας προσκαλεῖ νὰ στείλετε τοὺς ἐμπνευσμένους ἀντιπρόσωπους σας ἐδῶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ εἰς τὸν ἱερὸν χώρον τῶν Δελφῶν διὰ νὰ ξανααναστήσωμεν τὴν ἀδελφωσύνην τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΠΛΗΡΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ κλπ. ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ,

Ὡς ἐγνώσθη, εἰς μικρὰ ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εὐρίσκονται συμμαχικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα κατάφορα ἀπὸ τροφίμα, φάρμακα καὶ εἶδη ρουχισμοῦ, τὰ ὁποῖα συνεκέντησαν οἱ Σύμμαχοι ἰσθῶς ἀνακούφισι τῶν κατοίκων τῆς Ἡρωτείου, ἔτοιμα νὰ εἰσπλεύσων εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς, εὐθὺς ὡς ἐαυτῶν αὐτῶν αἰ στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεως.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἐπὶ τῇ ἀναμενομένῃ ἀναχωρήσει καὶ τῶν τελευταίων Γερμανικῶν στρατευμάτων ἐξ Ἀθηνῶν, δυνάμεθα νὰ πληροφορησώμεν τὸν Ἀθηναίων Λαὸν ὅτι ἤδη εἶνε ἔτοιμα Ἑλληνικαὶ καὶ Ἀγγλικά δυνάμεις νὰ ἀπεβιβασθῶσι εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἀνέλαβε καθήκοντα ἐπιτελάρχου ὁ συνταγματάρχης κ. Πανσανίας Κάτσνας.

Σήμερον ἀναχωρεῖ ἀεροπορικῶς ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς Φέλμυ.

Ὁ ἀγὼν τῆς «Ρ. Ο.» εἶνε ἀγὼνας κατὰ τοῦ κατακτητῆ καὶ τὴν κατοχὺρῶσι τῶν λαϊκῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, γιὰ τὴν κοινωνικὴν ἰσότητά καὶ τὴν ἀπολύτρωσι τῶν ἐργατικῶν χερῶν ἀπὸ τὸν βαρὺ οἰκονομικὸ ζυγὸ τοῦ κεφαλαίου.

ΟΙ ΣΦΑΔΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Ἐγνώσθη χθὲς εἰς τοὺς ἐνταῦθα στρατιωτικοὺς κύκλους, ὅτι οἱ ἡγέται τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ στὴ Γερμανία μετὰ τὴν ἀπόφασιν ποὺ ἔλαβον νὰ ἀρχίσουν ἀνταρτοπόλεμον στὰ γερμανικὰ ἐδάφη, διέταξαν νὰ γίνων ἀμέσως εἰς ὅλες τὰς πόλεις ἀποθηκὰ ὀπλῶν, πολεμοφοδίων καὶ βελών. Οἱ ἐνταῦθα κύκλοι οὐδεμίαν ἀνησυχίαν ἐκφράζουσιν μετὰ τὰ σπασμωδικὰ αὐτὰ μέτρα τῶν Ναζις, τὰ ὁποῖα εἶνε καταδικασμένα εἰς τελείαν ἀποτυχίαν.

Ἐνας πόθος φλογίζει τὰς ψυχὰς ὄλων τῶν Ἑλλήνων: Ἡ μεγάλη καὶ δημοκρατικὴ Ἑλλάς

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ κ. ΟΥΪΛΣΩΝ

Ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων τῆς Μεσογείου σέρ Χένρυ Μάιτλαν Οὐΐλσον, ἀπήλυθε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὸ κάτωθι διαγγεῖμα:

Πρὸς τοὺς Συμμάχους μας Ἑλληνας
ὑπὸ τὴν πίεσιν συνδυασμένων συμμαχικῶν ἐπιθέσεων ἀπὸ δυσμῶν, νότου καὶ ἀνατολῆν ἐναντίον τοῦ ἄλλοτε εὐρωπαϊκοῦ φρουρίου τοῦ Χίτιερ, ὁ ἐχθρὸς ἐξαναγκάζεται νὰ χαλαρώσῃ τὸν ἐλεγχὸν τῶν πάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑποχωρῶν ὁμοῦ παρενοχλεῖται παντοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῶν ἠρωϊκῶν Ἑλλήνων ἀνταρτῶν καὶ ἐπιλεκτῶν βρετανικῶν στρατευμάτων ἐπιδρομῆς. Εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ τὴν θάλασσαν ἡ ἀεροπορία καὶ ὁ στόλος δὲν τὸν ἀφίνουν οὔτε στιγμήν εἰς ἠσυχίαν.

Ἡ Ἑλλάς ἡ ὁποία τόσον ὑπέφερε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς κατοχῆς χωρὶς οὐδὲ στιγμήν νὰ παύσῃ τὴν πολεμῆ, σημερον ἀγτίως ἐξοπλισμένη καὶ βοηθημένη ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς, ἀποτινάσσει τὸν ζυγὸν τοῦ δυνάστη χωρὶς νὰ ὑποστῇ τὰς καταστροφὰς μαζρῶς ἐξστρατείας ἀπελευθερώσεως. Δὲν θὰ λησμονησώμεν ποτὲ τὴν ἠρωϊκὴν συμβολὴν τῶν ἠρωϊκῶν Ἑλλήνων ἀνταρτῶν εἰς τὴν κοινὴν σήμερον ἀποθέσειν.

Ἑλληνας, απαιτεῖται νὰ ἀπροσπάθεια ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Οἱ ἀρχηγοὶ ὄλων τῶν κοιμμάτων συνεπειρώθησαν περὶ μίαν Κυβέρνησιν, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶνε ἡ ἀπελευθερώσις καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Ἑλλάδος. Οἱ στρατιωτικοὶ σας ἡγέται ἔδωσαν ὄρον πίστεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σας καὶ τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον διὰ τὸν τελικὸν ἀγῶνα κατὰ τὸ κοινὸν ἐχθρὸν. Εἰς μίαν τόσον ἱστορικὴν στιγμήν ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία βαδίζουσιν, ὡς πάντοτε, ἡ μία παρὰ τὸ πλεον τῆς ἄλλης. Πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπληθευρώσαμεν ἀποστέλλοντες χειροεπισημὰ καὶ συγχαρητήρια. Χαιρομαι μαζί σας διὰ τὴν ἀπελευθερώσιν ἑλληνικῶν ἐδαφῶν. Συνεργασθῆτε περὶ τὴν Ἑθνικὴν Κυβέρνησιν σας ὑπακούετε καὶ βοηθεῖτε τοὺς ἐπισημοὺς ἐκπροσώπους τῆς. Βοηθήσατέ μας διὰ νὰ δυνηθώμεν νὰ σᾶς βοηθήσωμεν καὶ ἡμεῖς, παρέχοντες τὴν συμβολὴν καὶ βοηθειάν σας εἰς τοὺς βρετανικοὺς ἀντιπροσώπους. Συνεργασθῆτε μαζί τῶν διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀπελευθερώσιν ὄλων τῶν ἐλληνικῶν ἐδαφῶν. Ὅσοι δὲν ἀπληθευρώθητε ἀκόμη, ἀναμείνατε μετὰ ὑπομονὴν τὴν στιγμήν τῆς διζήσεως ἀπελευθερώσεως. Μὴ προβαίνετε εἰς ἐπιπολαιὰς πράξεις αἱ ὁποῖα δίδουν εἰς τὸν ἐχθρὸν μίαν δικαιολογίαν νὰ καταφέρῃ τὸ τελευταῖον κτήρημα ἐναντιὸν σας. Ὑπακούετε εἰς τὰς οδηγίας τῆς Κυβερνήσεώς σας καὶ τῶν Συμμάχων σας. Ὑποδεχθῆτε καὶ βοηθήτε τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ὅταν φθάνουν εἰς τὰς περιοχὰς σας, ὡς καὶ αὐτοὶ κᾶς βοηθοῦν. Ἄς συνεργασθώμεν μαζί διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς:
Στρατηγὸς ΧΕΝΡΥ ΜΑΓΓΙΤΛΑΝΤ ΟΥΪΛΣΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΒΟΜΒΑΡΙΖΟΥΝ ΑΝΑΝΔΡΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τῆς πρωινῆς ὥρας τῆς 9ης τρέχοντος γερμανικὸ ἀπόσπασμα ἠθέλησε νὰ ἀφαιρήσῃ ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λιοσίων, παρὰ τὴν πλατείαν Ἀττικῆς γκαράζ τῆς Πάουερ τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα μεγάλα κίτρινα ἐπιβατικὰ λεωφορεῖα μετὰ τὸ σκοπὸ ὅπως τὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀπομακρυνόμενων γερμανικῶν δυνάμεων. Οἱ ἐκεῖ διώξαι παρευρισκόμενοι ὑπάλληλοι τῆς Πάουερ ἠρνήθησαν νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀ-

φαίρεσιν τῶν αυτοκινήτων, ζητήσαντες ἐν ταῦτῃ τὴν βοήθειαν τοῦ ΕΛΑΣ, κατόπιν τοῦ ὁποίου οἱ Γερμανοὶ στασιώται ἠναγκάσθησαν ν' ἀποχωρήσουν, ἀφοῦ ἔλαβον μόνον τρία.

Τὴν 10 1/2 νυκτερινὴν τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ Γερμανοὶ ἐκδικούμενοι, ἀπέστειλαν γερμανικὸν ἀεροπλάνον τὸ ὁποῖον ἐβρίσκει δεσμίδα βομβῶν—περὶ τὰς 15—μετὰ τὸν σκοπὸν ὅπως καταστρέψῃ τὸ γκαράζ καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ διαταγαὶ τῆς τριμελοῦς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς

ὑπὸ τῆς τριμελοῦς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς ἐξεδόθη προκήρυξις πρὸς τὸν λαὸν Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς συμφιλίωσης. «Δὲν ἐπιτρέπεται, λέγει μετὰ ἄλλων ἡ προκήρυξις, ν' ἀκουσθῇ οὔτε μίᾳ φωνῇ ἐχθρότητας, οὔτε μίᾳ φωνῇ ποὺ νὰ θυμίσῃ τὸ σκοτεινὸ παρελθὸν τοῦ διχασμοῦ.»

Ὅλοι πρέπει νὰ ἀπακούσων στὶς διαταγὰς τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητικοῦ Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου, ποὺ ἐνεργεῖ σύμφωνα μετὰ τὰς ἐντολὰς τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ Συμμαχικῶν δυνάμεων Ἑλλάδος.»

Δι' ἄλλης προκηρυξέως βλαροφωμένης ἐπίσης ὑπὸ τὸν κ.κ. Τσάτσου, Ζέγγου καὶ Μανουηλίδου, συσταταὶ εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀποφύγη κατὰ ἐπιδοκίαν ἡ ἐποικὴ χαρακτηριστέα ὡς «πράξις ἐχθρῶν ἐναντία στοῦ λαοῦ καὶ τὰ συμφέροντά του.»

ΔΥΟ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ἐπίσης διὰ διαταγῶν ἡ τριμελής Κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαγορεύει ὅπως δοθῇ ἄσυλον εἰς ἀποφύγετα κατασχόντα κατοχικῶν Κυβερνήσεων καὶ ἀναλαβόντα ἀξιώματα διαρκούσης τῆς παραμονῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τοῦ πατρίου ἐδαφους.

Διὰ δευτέρας γενικῆς διαταγῆς καθορίζεται ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἀνήκει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Οἱ διαρπάγοντες, ἢ παραλαμβάνοντες ἐν ὀνόματι οἰασθῆποτε ὀργανώσεως ὑλικὸν ἐγκαταλείπομενον ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ διαπραττύνον βαρὺ ποινικὸν ἀδίκημα καὶ θὰ διωχθοῦν.

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ ΑΠΟ τοὺς Γερμανοσολιάδες

Τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ πρὸς διήμερον προέβησαν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν περιφερειῶν Καλογρέζας καὶ Ἡρακλείου Ἀττικῆς ἀπὸ τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα καὶ θρόντα τμήματα τῶν Γερμανοελλήνων.

Τὸ ἐκεῖ τμήμα τῆς «Ρ. Ο.» παρέσχε τὴν συνδρομὴν τοῖς εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ τῶν συναγωνιστῶν.

ἐθρισκόμενα αυτοκίνητα.
Ἐκ τοῦ ἀνάνδρου αὐτοῦ βομβαρδισμοῦ, κατεστράφησαν 4 οἰκίαι ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀμφιλοχίας καὶ Ἀχαρνῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ταρσοῦ καὶ Διδάκου, 3 τῆς ὁδοῦ Μηλιτοῦ καὶ ἄλλαι ἐν συνόλω 25. Ἐφανεύθησαν 7 καὶ ἐτραυματίσθησαν 28.